

ARG

Jag är ingen gulleplutt.
Jag blir ilsken, jag ser rött,
när jag märker huru innefolket sjaskar.
När jag ser hur knarkets klor
greppar unga människor,
allt från kändisar till gängens puttefnaskar.

Jag blir genast arg igen
som en farlig varg igen,
inte någon lullig ulv i fårakläder.
Jag blir rasande och sur!
Jag vill tydligt visa hur
störtförbannad jag kan vara när jag kväder.

Indignerad, sinnig, tvär,
överarg och allt sånt där,
blir jag jämt, när mänsko handlarna har makten.
Jämlikheten är ett skämt.
Kapitalet har bestämt.
Militären får förtroendet för slakten.

Orättvisor, samvetsbrist
gör mig trumpen, grinig, trist
och min vers blir trubbig, råare än fanken.
Men när dagen gått till kväll,
brukar jag på nytt bli snäll
och begrunda mina ord i eftertanken.